

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Christomachia Calvinistica, Et Sacramentariorvm Omnivm Vere Sathanica

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1584

VD16 L 1925

I. Epistola consolatoria ad Vener. P. Matthiam Nyrsmannum, Christi causa exulante[m], inter Caluinistas apud Aquasgrani in Ardennae montibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30267

VEN. ADMODVM P.
 MATTHIAE NYRSMAN-
 no, Priori FF. Carmelitarum in
 nostra Geldria.

Salus & pax à Christo Iesu.

Infelicissima no- Deploratio
stratempora, cum infelicissi-
subinde maestus re- mi huius no-
cogito, Ven. P. Pri- stri tēporis
or, pia illa mentire
currit Matathia
Machabæorum pa-
tris oratio: Vē mi-

i. Mach. 2.

hi! ut quid natus sum videre cōtritionem
 populi mei, & contritionē ciuitatis sanctæ!
 et sedere illic cū datur in manib. inimicorū
 Sancta in manu extraneorum facta sunt,
 Templum eius sicut homo ignobilis. Et pau-
 lō post: Ecce sancta nostra, & pulchritudo
 nostra, & claritas nostra desolata est, &
 coinquinauerunt ea gentes. Quò ergo
 nobis adhuc viuere? luctuosa enim hæc om-
 nianon modò ad litteram in Ecclesiis no-
 stra Diœceseos ferè vniuersis acciderunt:
 sed maioribus etiam in Deum & Christū
 eius

cuius blasphemijs, eheu dolor! sicut his Goef-
sarū temporibus intra hoc grassantis inte-
stini belli decennium perpetrata, quā olim
à nefarijs illis impij Antichristi admini-
stris. Sed quis Ierem. calamitatē domus dei
nostro hoc tēpore exortā, idoneis elegis, ac
threnis deplangat, aut lachrymis defleat?

Equidē ubi hæc mecū reputo, non semel
illud cum pio Matathia ingemisco, ut quid
natus sum videre hoc senio contritionē po-
puli nostræ fidei crediti? cū oppida mini-
mū octo, suis cum suburbanis, pagisq; vici-
nis plurimis impij Christianæ fidei hostes
tyrannide plusquā Turcica, postquam om-
nia sunt in templis prophanata, imò grex
Dei dispersus, sacerdotes profligati, Pastro-
ribus ex dimidio obturatum os, ne plenas
Deo laudes, & Eucharisticum illud sacrifi-
cium immolare, adeoq; vix baptizare im-
punè liceat, quò ergò nobis adhuc viuere?

Ruremun-
den. dicece-
seoscalami-
tas ex inte-
stino hoc
Belgarum
bello.

Certè nisi pater noster cælestis sua nos fo-
ueret clementia, & indubia solaretur spe,
omnia breui in meliorem reditura faciem,
crux ista mihi foret intolerabilis: quæ Bel-
gium totum cogeret deserere.

Cū igitur patienter expectanda sit
manus Domini liberaturi de odientibus et

nos persequentibus, & quos gladijs nequeant, lingua, votis, diris imprecationibus occidunt, nos interea à infirmioribus fratribus deesse nō potuimus; ut quibus corā consolādo, instruēdo, cohortādo adesse nondū possumus; absentes tamen eis orādo, scribēdo, exhortādo deesse nō potuimus, si qua fortē istorū via aeterna ipsorū salutē aut tuēdā, aut instaurandā, aut promouēdā possimus, fauente Christi spiritu, qui suos deserere non potest, prōdesse.

In quā vera pietatis constabiliēda curā, cum & te haud mediocri animi huius letitia cognorim, sedulo incūbere, ac seriam ad modū operā nauare, cogitatio subijt, tuā pia studia nostro aliquo labore subleuare, atq; militati, & pro castris Dom. Sabaoth strenuē pugnāti suppetias quales submittere: quibus instructior tuas disertas in Caluini starū isthic grassantiū agmina, conciones queas fortius instituere, atq; robustioribus quasi aciei tuae roboribus pium Aquensem populū in auita, eademq; Apostolica fide, Orthodoxaq; Christi Ihesu Religione constabilire. Hoc tuum tyrocinium extra nostra, ita dixerim, castra gestum magno (ni me spes fallit) erit nobis,

fauente Domino Iesu Christo, auxilio, quādo Ecclesia nostra Geldrica postliminio (exulas enim tuis cū fratribus charissimis, iā toto ferè octennio Christi causa, gaude, exulta, latere, quòd vnā nobiscum omnibus pridem spoliatis, & profligatis, dignus habitus es pro Christi nomine contumeliam, damna, exilium pati) restitutus, populum misellum, ac vera Tyrannide adeò & duriter, & diu oppressum, dilaniatum, mactatum, saluari Catholicae fidei doctrina instituire, pristinamq; ad pietatem, verumque Dei cultum valebis reuocare.

In quem vsum, ut te tuis cum fratribus (quod & nuper literis per Ve. Priorē Aquē sem ad te datis monuimus) compares, seduloq; exerceas, iterum hortor, & per diuina Domini Christi Iesu vulnera, tui, meiq; causa tolerata, obsecro, ut meum impleas gaudium, piumq; ad pascendum Christi gregem votum, ut ad caelestia illa tandem vniuersi conueniamus ouilia, ubi pascua inueniemus nunquam desitura, sed beata illa immortalitatis ambrosia, & ineffabili neētare, torrenteq; voluptatis inexplicabilis irrigua, felicissimeq; vsque & vsque redundantia. Quorum amore sicapimur,
si te-

si tenemur, si ardeamus, nihil amantibus,
(crede mihi frater in Dom. Chariss.) nihil
inquam, amantibus erit difficile: sed pro
illorum desiderio, quidquid nobis aut labo-
ris molestioris, aut remora infestioris, aut
impedimenti tandem sublestioris, à Satha-
nâ ubique, suo provocabulo aduersante,
aut eius ministris in angelos Dei sese So-
phisticè transfigurantibus obijcitur, tan-
quam aranearû tela aut difflabitur, aut
profligabitur. Quod ut impetremus faci-
lius, & plurimorum exiguae fidei opinione
citiùs, crebris est nobis precibus, assiduâq;
interpellationibus incumbendum, ut tan-
dem Deus nostros miseratus tum labores,
tum errores, Ecclesiam suam afflictissimâ,
benigno respicere dignetur oculo, suiq; me-
mor promissi: Non te deseram, inquit, non
derelinquam, visitet illam pauperculam,
seuissimâ tempestate conuulsam, acerrima
contritione concussam, acerbissimâ fili-
orum suorum orbitate orbatam, denique
atrocissimâ vigecitinum vitiorum gras-
santium haresum, inundantium diuini no-
minis blasphemiarum procella disiectam
& disturbatam.

Hanc Ecclesie suae sponsae charissimae fa-

A s ciam

ciem si sponso Christo sapius pijs in precib.
 proponere, ac dolenti affectu representare
 non desistamus, experiemur, ut spes sit, opi-
 niōe citius Do. nostrum sua in nauicula no-
 stroreatu dormientem excitatū iri, & iux-
 ta vocem Prophetiae tanquā crapulatum
 à vino exsurgere in exiliū periclitātis na-
 uiculae, ne praesentibus pereat naufragijs,
 quae undiq; illi praesentem intentare infir-
 mioribus videntur mortem. Dum enim su-
 perbia istorum, qui oderunt Deum et Chri-
 stum eius veri Theomachi, veriq; Christo-
 machi ascendit semper, suam causam mise-
 ratus, nobis tandem in auxiliū iuxta assi-
 duas sua sponsae pces proculdubio exsurgat.
 Equidem in dies maiorem Calvinistarum
 per dolenter audiens blasphemiā inuale-
 re atrocius in sacrosancta Christi Do. my-
 steria, me diutiùs continere, sancta inflam-
 matus ira non potui: quin aliquo saltē scri-
 pto, si nō illis os obtundere, quod homini est
 plus quā difficile, saltē pios fratres ad pa-
 tientia hortari, & quo ad licet, obmunire,
 ne illis venenatis gladys istorū, quibus os
 amaritudine, dolo, fraude, blasphemia est
 plenū, exitialiter saucietur, sed memor di-
 cti Prophetici, in tēpore malo sileant, & à
 verbo aspero fugiant. Ha-

Hactenus calamum in impios istos Sa-
 cramentarios cōtinebam, alijs hac cedens
 arena: qui eos per doctis oppugnarunt scri-
 ptis: sed inualecente hac etiam in regione,
 ipsorum tempestate, mihi religio fuit labo-
 rantibus vobis nostra pro virili auxilio nō
 succurrere. Mitto igitur quæ non leues
 vobis in acie assidue pugnantibus, ferunt
 suppetias: modo his alia adiunxeris arma,
 quæ dudum tibi Epistola breui suggesti. E-
 rit autem tua velitatio siue Tyrocinium
 pijs auditoribus tuis magno numero (quod
 letus commemoro) confluyente verò vsui, si
 eos hoc ante omnia imbuas Pharmaco, ut
 si hanc de Sacrosancta Eucharistia & v-
 tiliter audire, & salubriter cognosce-
 re velint doctrinam, utpotè subtilem, &
 quæ humanum omnem excedit captum,
 ante omnia huc adferant animum vi-
 tijs expiatum, pectusque suæ prioris vite
 aut impure, aut sordide pœnitentiæ ful-
 gidum. Vitiis enim & peccata mentis
 aciem retundere, immò hebetare, ne
 mysteriorum CHRISTI sit capax, pijs
 est indubitatum, immò si Prophetis fidem
 habemus, animum excacare, ne assequa-
 tur, quod Dei verbum credendum asserit.

Animus an-
 tē vitijs ex-
 piandus ad
 capiendā
 SS. Euchari-
 stiaē doctri-
 nam.

Iudeis

Iudæis suis D. Sophonias hoc olim comminabatur. Ambulabunt cæci, inquit, quia Domino peccauerunt. Sic & D. Esai. apud LXX.

Liquidò hinc patet, peccatum huiusmodi spiritualemente creare animi cæcitatem, ne verum agnoscat: quod Deus credendū suis pijs proponit filijs.

Quod olim Iudæis ore suorum Prophetarum comminatum videmus euenisse, pariclude & nostris Christiano nomine gloriantibus, eheu dolor, videmus accidere. Unde namq̃ tanti nunc inuenirentur Calvinistarum siue Sacramentariorum et Evangelicorum verè hædorum greges, nisi mentis acie orbat i agerent, ruerent, abominandaq̃ isthac exoscularentur dogmata, ab omni hominis Christiani sensu longè omnium alienissima?

An alia est, obsecro, causa, quàm quod vitam aut adulterijs, & libidinibus impuram, aut auaris, immò vsurarijs lucris sordidatam viuentes in istam execrandam inciderint mentis cæcitatem? Certè quibus eorum greges, vel per trāsennam sunt noti, ignorare non possunt, quales sunt eorum duces.

An

An non primarij ipsorum pastores, quos suos dicunt ministros, aut sunt manifesti Apostatae, siue perfidi atque periuri & perditissimi monachi, aut sacerdotes sua obli-
ti promissionis, dataq; fidei, de vita in posterum continenter & absque foeminarum consortio agenda? horum tanta est, o seculum infelix? natio, ut unum nouerim pagum, qui totum eis praestiterit, quasi furum Euangelicorum manipulum plusquam duodenarium, qui partim a nobis, eheu dolor! partim ab alijs ordinati etiam praemissis Canonis Tridentini proclamationibus, (tanta est istorum nebulonum simulatio, veraq; hypocrisis) una suis cum suis ad infastos illorum transierunt delitiosi & voluptuarij Epiri hortos. De plebecula eos blanda loquentes seet ante, simile est iudicium, qui aut ere alieno grauari, aut nimium oberati, aut delitijs dediti, coniugalis castitatis saturi, aut usuris ditati, nouos istos admirantur magistros: qui eis adulates, vitiaq; horrenda pro sua cuiusque libidine palpantes, loquuntur placentia.

Hac cum sint luce omnibus meridiana clariora, nullum adeo salutare tuis auditibus queas praescribere pharmacum, verumq;

rumq;

rumq; contra grassantes Calvinistarum si-
 ue istorum Sacramentariorum pestes: qua
 vitam puram, veramq; & non simulatam
 prioris vite impurae, aut minus Christia-
 ne acta penitentiam: quae ceu Anti-phar-
 maco contra crassam istorum animi caeci-
 tatem salutariter obmuniuntur, & ad ca-
 pienda Christiana doctrinae mysteria ido-
 neo praeparantur progymnasiate. Si quis
 voluerit, inquit Iudaeis Do. Christus, vo-
 luntatem eius facere, cognoscet de doctri-
 na mea, utrum ex Deo sit, facientibus igi-
 tur Dei voluntatem, ipsa pia vita, teste D.
 Christo, lux est, via, & dux certa & infal-
 libilis ad percipiendam, adeoq; cognoscen-
 dam citra omnem grauioris erroris animu,
 doctrinae Christianae veritatem. Quod si
 sedulo atque identidem eis proponas, bona
 me spes habet magno usu & fructu religi-
 onis Catholicae isthic te versaturum, quod
 ut largiatur Do. Iesus, nos quotidianis non
 desinemus agere precibus: quarum vicem
 & nos abs te, tuoq; collegio indesinenter ef-
 flagitamus: quibus adiuti hoc omnium o-
 nerum difficillimum citra damnationis ae-
 ternae periculum salutariter queamus ad-
 ministrare. Hunc autem laborem suscipere
 re tua

re, tua cum primis putauimus humilitate dignum, quam ostendisti eximiam, quod semel admonitus, nobis libellum adeo uenatum Anto. Sadely, tametsi mutilum, maioriq; parte (quod conijcere datur) mancum, transmisiſti etiam non lectum, quam si arrogantes quidam imitari dignarentur, non in istos pestiferos incidissent, ne dū perseuerarent, Sathanicorum errorum laqueos: quibus impediti ex sua excident aeterna salute: nisi eos Deus eripiat propiti- us: quod ut ita faxit, oremus seduli.

Vale nobis, Catholicaq; nostra Ec-
clesia diu incolumis.

Rur emunda 5. Sept. an. 83. Gre-
goriano stylo instaurato.